

Окрім того, жінки переживають нижчий рівень задоволення шлюбом, частіше беруть відгули на роботі, звертаються за медичною допомогою та до поліції [1].

Цікаво, одразу в кількох дослідженнях показано, що ані фізичне, ані психологічне насильство, яке зазнають матері, не є безпосередньо пов'язане з проблемами з психічним здоров'ям дітей, хоча ці типи насилля пов'язані із зазначеними симптомами. Тобто не всі діти, у чийх родинях є насильство, змушені вирішувати проблеми з психічним здоров'ям, а лише ті, у матерів яких наявні симптоми ПТСР унаслідок, наприклад, домашнього насильства. Ці діти частіше мають деякі психічні розлади, зокрема: опозиційно-викличну поведінку, гіперактивність, специфічні фобії, соціальну фобію, генералізований тривожний розлад тощо [1].

Треба також зазначити, що велику роль у вихованні дитини відіграє педагогічна батьківська стилістика поведінки у парадигмі непослух-покарання, що, на жаль, інколи включає суворі покарання, наприклад, побиття дитини, навіть символічне. За статистикою це стається у від 11 до 46 % випадків! І це, зі свого боку, позначається на поведінці дитини. У наукових та методико-педагогічних джерелах зустрічається назва такої стратегії виховання як жорстке/реактивне батьківство (*harsh/reactive parenting*). І хоча інтереси дітей захищають міжнародні закони, наприклад, Конвенція ООН Про права дитини [3], інколи цього не достатньо. Фізичне насилля – не єдина форма несприятливого батьківства у таких сім'ях. Також батьки, які кривдять один одного, частіше нехтують базовими потребами дітей, відкидають, проявляють жорстокість та агресію [1]. Для контролю за подібними явищами та захисту інтересів жертв сьогодні законодавством визначений комплекс адміністративно-запобіжних заходів: загально-профілактичні заходи; поліцейські заходи тощо [2; 4, с. 58].

Отже, сучасними парадигмами домашнього насильства є стилістика поведінки батьків у парадигмі непослух-покарання в родині та визначна роль психічного здоров'я матері, що раніше переважно ігнорувалось у наукових дослідженнях, а в країнах Азії та Сходу часто ігнорується й у наш час та зв'язок між ПТСР матері та набутими внаслідок епізодів домашнього насильства психічними розладами дітей.

1. Вонс О., Широка А. Якщо діти спостерігають насильство між батьками – чи це має на них вплив? UR: <https://health.ucu.edu.ua/news/yakshho-dity-sposterigayut-nasyilstvo-mizh-batkamy-chy-tse-maye-na-nyh-vplyv/>

2. Про запобігання та протидію домашньому насильству : Закон України від 07.12.2017 р. № 2229-VIII (станом на 01.01.2021). *Відомості Верховної Ради України*. 2018. Ст. 35.

3. Про права дитини : Конвенція ООН (Конвенція ратифікована Постановою ВР від 27 лютого 1991 р. No 789-XII (789-12)). URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021

4. Веселов М. Ю. Адміністративно-правові засади функціонування ювенальної юстиції у системі забезпечення прав дітей в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 381 с.

Софія САМОЙЛОВА

здобувач вищої освіти
ступеня бакалавра

Науковий керівник:

Олег ЗАВІСТОВСЬКИЙ

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ

Бурхливий розвиток сучасного світу не дає можливості уявити нормальне, гармонічне існування та функціонування держави без її органів влади, кваліфікаційні кадри якої повинні мати постійний професійний розвиток. Саме тому проблема якісної фахової підготовки наявна майже у всьому світі, оскільки професіоналізм – не вроджена ознака працівника, а набута протягом регулярної систематизації та удосконалення своїх знань, навичок та вмій у професійній діяльності.

Зважаючи на всі відмінності у методах, способах та підходах до реалізації методик

спеціалістів у цій галузі, науковці стверджують, що найбільш важливий елемент ефективної діяльності поліцейського – це потенціал до засвоєння та вивчення кадрових знань. Також дослідники цієї теми запевняють – визначення діяльності правоохоронців «якісною», «ефективною» відбувається лише за умови систематичного вдосконалення програм професійної підготовки, завданням яких є сучасна підготовка професіонала для галузі правоохоронних органів.

Немало часу сплинуло з початку роботи нової поліції, що протягом початкового періоду своєї діяльності викликала чимало недовіри з боку населення. Проте позитивні наслідки реформування системи Національної поліції ми вбачаємо і сьогодні – відбулася чи не найважливіша трансформація «поганого», злого, часто корумпованого та силового працівника тодішньої міліції у представника сучасної поліції, основним арсеналом якого є захист демократичної Батьківщини саме шляхом відкритості до бажань та потреб населення, наближення до комунікації з громадянами. Не випадково гаслом новоствореної поліції є фраза «Служити та захищати».

Тут необхідно зазначити, що спілкування з населенням на партнерських засадах є вагомим елементом професійної підготовки поліцейських. Доречним прикладом будуть працівники патрульної служби Національної поліції, які щодня здійснюють комунікацію із достатньою кількістю громадян, виконуючи свої професійні завдання. Зрозуміло, що не всі ситуації комунікації дозволяють патрульним зберігати тактовність та ввічливість, проте важливим у таких випадках є факти поведінки самого правоохоронця – чи проявили працівники поліції уважність до співрозмовника, вислухавши його та делікатно підводячи розмову у потрібне русло, чи усвідомлювали вони стан порушника та можливо його наміри та інше [1].

Реформування системи МВС не обійшло й систему навчання. На сьогодні навіть «курс молодого бійця» у навчанні курсантів ЗВО керівництва апарату Міністерства внутрішніх справ організований так, щоб абітурієнти швидко сформували уявлення про роботу у поліції та отримали за обмежений період часу необхідний каркас знань, що знадобляться їм і під час успішного навчання у самому ЗВО, і під час фахової практики, а у майбутньому – для роботи.

Важливо, що вища освіта в університетах внутрішніх справ вже також має сформований на сучасний лад характер, оскільки саме освіта, її особливості, структура та склад визначають рівень підготовленості курсантів та слухачів до роботи в НП України. Проте з цього не потрібно виключати фактор потенціалу того, хто навчається. Здавалось би, чи не є свідченням прогалин у практичній підготовці працівників поліції сумні випадки перестрілок чи вогневих контактів із злочинцями, що закінчувались не на користь полісменів? Саме такі випадки свідчать лише про поверхнєве, необачливе та надто теоретичне ставлення до отримання спеціальних знань з вогневої, фізичної та тактико-спеціальної підготовки, а в деяких ситуаціях – недостатнє матеріальне забезпечення освітнього процесу, наслідком яких є невчасне реагування поліцейського, його невміння мобілізуватися та ефективно відреагувати на проблему.

Для якісної професійної підготовки потрібно не обезцінювати важливість теорії і практики, а відводити час рівномірно, оскільки це найголовніші дві складові успішного засвоєння юридичної освіти; керівництву спеціалізованих навчальних закладів системи МВС України необхідно слідкувати за якістю освіти працівників науково-педагогічного складу та зберегти висококваліфікованих педагогів [2], а також підтримувати потужну матеріально-технічну підготовчу базу (спеціальні тактичні полігони, якісно обладнані тири для стрільб) через призму новітніх технологій.

Отже, підсумовуючи, зазначимо: по-перше, професійна підготовка правоохоронців має велике значення для розвитку та повноцінного існування суспільства; по-друге, наявність положень про організацію служби у нормативно-правовій базі структури МВС є значним позитивом, проте результат успішної підготовки поліцейських прямо залежить від постійного закріплення та успішного оновлення професійних умінь та навичок.

1. Бабаскін В. В. Проблеми застосування інформаційних технологій, спеціальних технічних засобів у діяльності ОВС, навчальному процесі, взаємодії з іншими службами : матеріали науково-практ. семінару (м. Львів, 2 грудня 2016р.). Львів : ЛЮІ, 2016.

2. Сулейманова Л. А. Управління національною освітою в умовах становлення і розвитку української державності: матеріали Всеукр. науков.-практ. конф. (м. Київ, 28–30 жовтня 2015 р.). Київ, 2015. URL : <http://library.univer.kharkov.ua/OpacUnicode/index.php?url=/notices/index/IdNotice:472%2088/Source: default>.